

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] (szül. neve: [redacted] n. [redacted] szül. [redacted], [redacted] szám alatti lakos indítványozó a fenti ügyszámú (IV.938/2021) alkotmányjogi panasz elbírálásával kapcsolatos eljárásában a Tisztelt Alkotmánybíróság /-1. sorszámú hiánypótlást engedélyező felhívására alkotmányjogi panaszomat hiánypótlási felhívásban előírt határidőn belül az alábbiak szerint pontosítom, ill. egészítem ki:

I. Az alkotmányjogi panasszal érintett határozatok pontosítása.

Egyetértek a Tisztelt Alkotmánybíróság azon megállapításával, miszerint az alkotmányjogi panaszomban meghivatkozott Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P. XXII.30.896/2020/14. számú eljárás **nem** a perújítási eljárás ügyszáma. Helyesen a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.634.098/2020. számú végzésének elsőfokú eljárása (alapeljárása). Az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős végzés perújító alapeljárása 5.P.XXII.31.222/2019. ügyszámon volt folyamatban.

A fentebb írtak alapján azt kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, állapítsa meg a Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P. XXII.31.222/2019/14. számú végzésének és a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.634.098/2020/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

II. Az alkotmányjogi panasz érdemi indokolásának kiegészítése.

1. Indítványomban írt, az Alaptörvény megsértett rendelkezései közül visszavonom a „XV. cikk” megsértésével kapcsolatban előterjesztett kérésemet, azt a **továbbiakban nem tartom fenn**. Annak ellenére nem tartom fenn, hogy az elmúlt évek személyesen átélt élményei, az eljáró hatóságok nem leplezett passzivitása nemhogy csökkentették, éppen ellenkezőleg erősítik bennem azt a bizonyosságot, hogy a nevelésre szoruló gyermekem törvényes érdekeinek védelme, az ő jogainak feltétlen, hivatás- és kötelességszerű érvényesítése helyett a támadott bírósági végzések, az eljárás minden szintjén megjelenő anyagi jogi és eljárásjogi pervezetések (és/vagy annak mulasztásban megjelenő hiánya) az anyát támogató koncepció mentén bajtársi szövetséget alkotva ellehetetlenítik, kiüresítik gyermekem kapcsolattartási alapjogát, és visszafejlesztik benne azt a természetes igényt és érzelmet, hogy az apjával kapcsolatos élményei a vele töltött személyes együttlét alapján alakuljanak ki.
Megértettem, az én ügyem kevés ahhoz, hogy ebben az alapjogi kérdésben rendszerszintű – ide értve a jogalkotást és a *valódi* jogalkalmazást is – változásokat idézzon elő.
2. Az Alaptörvény XV. Cikk (1) (2) (3) bekezdésének megsértésével kapcsolatos megállapításaimat, ezzel együtt kérelmemet fenntartom és az ezzel kapcsolatos korábbi indokolásomat az alábbiakkal egészítem ki.

2.1. A Fővárosi Törvényszék a Budai Központi Kerületi Bíróság – alaposnak látszó, azonban ténybeli tévedésektől sem mentes, sajátos értelmezési igényű, az elutasíthatóság elemeit kereső – első fokú végzésével mindenben egyetértett. A jogerős végzés egyetlen szóval sem tért ki arra, hogy a részletes, tényekkel megalapozott fellebbezésem miatt nem látta megalapozottnak, ezért úgy gondolom, hogy a Fővárosi Törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

Nem vitatott, hogy a bíróságok indokolási kötelezettsége kapcsolatban van egy alkotmányos alapjoggal: a tisztességes eljáráshoz (fair trial) való joggal. Ezen jog nem csupán a jogállami követelményeknek megfelelő eljárási szabályok maradéktalan betartásának terhét rója a bíróságokra, hanem azt is, hogy ezek a szabályok megfelelő hatékonysággal érvényesüljenek. Ezért nem csupán az lehet alkotmányosértő, ha az eljáró bírónak felróható okból teljesen hiányzik az indokolás, hanem az is, ha az indokolás csupán formális, túl sematikus vagy nagyon általános: a felek vagy a terhelt nem tudja meg belőle, hogy melyek voltak a döntés melletti jogi érvek.

2.2. Hangsúlyos jogirodalmi álláspont az, hogy a „Az indokolási kötelezettség alkotmányos minimuma két alapvető követelményt támaszt a bíróságokkal szemben a felek által előterjesztett, az ügy lényeges kérdéseit érintő észrevételeket, bizonyítékokat érintően. A bíróságnak egyfelől figyelembe kell vennie, azaz mérlegelnie kell ezeket az észrevételeket. Másfelől, a mérlegelés eredményének indokairól számot kell adnia a döntésében. Az előbbi követelmények tényleges érvényesüléséről pedig csak akkor beszélhetünk, ha azok az írásba foglalt bírói indokolásból egyértelműen kitűnnek. (Az eljárás egyéb dokumentumai, például a tárgyalási jegyzőkönyv, nem helyettesíthetik az indokolásban történő világos hivatkozást.) Az alkotmányos elvárások rögzítésénél az Alkotmánybíróság visszatérően hangsúlyozza, hogy ez a kötelezettség a jogvita szempontjából lényeges, az ügy kimenetelét érdemben befolyásoló kérdésekre vonatkozik.”¹

2.3. A perújítás lényegét nem értette meg az első fokú bíróság. Álláspontom szerint nem azon van (volt) a hangsúly, hogy a bíróság adott időpontban tudott-e arról, hogy vizsgálat folyik a szakértő ellen és milyen okból és nem is azon van a hangsúly, hogy én milyen megállapításait vitattam. Az első fokú bíróság számomra ma is érthetetlen módon a perújítás elbírálásakor annak a fontos kérdésnek nem tulajdonított jelentőséget, hogy szakvéleményről utóbb kétséget kizáróan kiderült, hogy a szakértő a rá vonatkozó szakmai és etikai előírásokat, szokványokat súlyosan, a szakvélemény lényegi megállapításaira kiható módon megsértette. Az pedig nem lehet kérdés, egy etikátlan szakértő, bűncselekménnyel határos tevékenysége alapján készült – és minden további nélkül elfogultnak minősíthető – szakvéleményének annullálása az amúgy is sérülékeny közbizalmat erősítette volna. És ez innentől kezdve nem processzuális, hanem alapjogi kérdés. Feltételezésem szerint a bíróság [REDACTED] szakvéleményét az imént írt körülményekre tekintettel egyenesen **kizárta volna a bizonyítékok köréből**, mert a tisztesség ezt kívánja.

2.4. Az Alkotmánybíróság megszilárdult gyakorlata szerint a jogvédelem szintje egyébként sem lehet alacsonyabb, mint amelyet a strasbourgi rendszer biztosít, ha az érintett alapjog lényegét a magyar Alaptörvény és az EJEE ugyanúgy fogalmazza meg. Az EJEB gyakorlata alapján meg kell említeni a fair trial elv egyik fontos elemét, nevezetesen azt, hogy a fellebbviteli bíróságok (ha) érdemben vizsgálják az adott ügy eldöntése szempontjából lényeges kérdéseket – esetemben a fellebbezésben előírt körülményeket – és a felülvizsgálat eredményéről számot adnak a döntéseikben; azaz a Fővárosi Törvényszék végzése, az abban foglalt érvelés nem merülhetett ki az elsőfokú bíróság megállapításainak pusztá megismétlésében.

2.5. Az alkotmányjogi panaszban írt és itt nem érintett részeket az értelemszerű változtatásokkal tartom fenn.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Beadványom megfelel az Abtv. 52. §-ában foglaltaknak, valamint megfelel a /-1. sorszámú, 2021. május 4-i keltezésű hiánypótlási felhívásnak, ezért kérem annak érdemi elbírálását.

Kelt: Pomáz, 2021. június 16. napján.

[REDACTED]
indítványozó

¹ Bencze Máttyás– Kovács Ágnes* „Nem foghat helyt” – Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség teljesítéséről 16. o.